

ການຈັດການກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວພະຈິນໄພ ເມືອງວັງວຽງ ແຂວງວຽງຈັນ

ກໍລະນີສຶກສາ: ກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງ

ສົມຄິດ ສຸລິຍະສັກ*, ແສງມະນີ ກອງເງິນ, ສັງທອງ ສີຟອງໄຊ, ດາລຸນນີ ອິນດາວົງ

ພາກວິຊາບໍລິຫານການທ່ອງທ່ຽວ, ຄະນະເສດຖະສາດ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ, ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ.

ບົດຄັດຫຍໍ້

***ຕິດຕໍ່ພົວພັນ:** ສົມຄິດ ສຸລິຍະສັກ,
ພາກວິຊາການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການ
ໂຮງແຮມ, ຄະນະເສດຖະສາດ ແລະ
ການທ່ອງທ່ຽວ, ມະຫາວິທະຍາໄລສຸ
ພານຸວົງ,

ເບີໂທ: +856 20 5539 0078, ອີເມວ:
somkit8988@gmail.com

ຂໍ້ມູນບົດຄວາມ:

ການສົ່ງບົດຄວາມ: 25 ມິຖຸນາ 2021

ປັບປຸງສຳເລັດ: 06 ກັນຍາ 2021

ການຕອບຮັບ: 27 ກັນຍາ 2021

ການວິໄຈຄັ້ງນີ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອສຶກສາ ການຈັດການກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວຂີ່ສະລິງ ເມືອງວັງວຽງ ແຂວງວຽງຈັນ ແລະ ສຶກສາແນວທາງການຈັດການກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວຂີ່ສະລິງ ເມືອງວັງວຽງ ແຂວງວຽງຈັນ. ປະຊາກອນທີ່ໃຊ້ໃນການຄົ້ນຄວ້າແມ່ນ ພາກສ່ວນລັດ, ພາກສ່ວນເອກະຊົນ, ຕົວແທນນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ໃຊ້ໃນການສຳຫຼວດທັງໝົດມີຈຳນວນ 18 ຄົນ, ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການຄົ້ນຄວ້າແມ່ນແບບສຳພາດແບບເປັນທາງການ ທີ່ມີໂຄງສ້າງ ແລະ ບໍ່ມີໂຄງສ້າງ, ເປັນການສຳພາດແບບເຈາະເລິກ ແລະ ແບບສັງເກດແບບບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ຜູ້ສຶກສາ ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຕາມແນວທາງ ແລະ ຈຸດປະສົງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ດ້ວຍວິທີການວິເຄາະຂໍ້ມູນແບບພັນລະນາ, ຜົນການສຶກສາພົບວ່າ:

ການຈັດການກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວຂີ່ສະລິງ ປະກອບມີ: ການວາງແຜນຄື: 1) ໃນເບື້ອງຕົ້ນແມ່ນການກວດກາເບິ່ງຕະຫຼາດນັກທ່ອງທ່ຽວທາງດ້ານກິດຈະກຳທ່ອງທ່ຽວພະຈິນໄພ (ການຂີ່ສະລິງ), 2) ລົງສຳຫຼວດພື້ນທີ່ ທີ່ເໝາະສົມ, 3) ຫຼັງຈາກຮູ້ຈັກພື້ນທີ່ ທີ່ຈະສ້າງແລ້ວ ຄ່ອຍລົງໄປສຳຫຼວດຄວາມເປັນໄປໄດ້ ວ່າສະຖານທີ່ນັ້ນມີຈຸດຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ຫຼາຍ ຈຸດທີ່ສາມາດສ້າງສະລິງເຊື່ອມຫາກັນໃນຫຼາຍໆຈຸດໄດ້ບໍ່ ແລະ ມີຈຸດຍຶດຕ່າງໆພຽງພໍບໍ່, 4) ເມື່ອສຳຫຼວດແຕ່ລະຈຸດຂອງພື້ນທີ່ແລ້ວ ເຫັນວ່າມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຄ່ອຍລົງມື້ກໍ່ສ້າງກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງໃຫ້ໄປຕາມແບບທີ່ຕົນເອງໄດ້ອອກແບບໄວ້, 5) ເມື່ອສ້າງຕັ້ງກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງສຳເລັດແລ້ວ ໃນເບື້ອງຕົ້ນກໍ່ຝຶກຊ້ອມພະນັກງານນຳພາຂີ່ສະລິງໃຫ້ມີຄວາມຊຳນານໃນການນຳທ່ຽວ, ການຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ການກວດເຊັກອຸປະກອນຮັບໃຊ້ທຸກໆຢ່າງ. ການຈັດອົງກອນຂອງໜ່ວຍບໍລິການສະລິງ ປະກອບມີ 4 ໜ່ວຍງານຫຼັກເປັນຕົ້ນຕໍຄື: ໜ່ວຍງານບໍລິຫານ-ການເງິນ, ໜ່ວຍງານຮັບຕ້ອນ, ໜ່ວຍງານນຳພາຂີ່ສະລິງ ແລະ ໜ່ວຍງານອະນາໄມ. ການຄວບຄຸມ ຜູ້ປະກອບການໄດ້ຄວບຄຸມໃນຫຼາຍດ້ານເຊັ່ນ: ການຄວບຄຸມດ້ານລາຄາການບໍລິການສະລິງໃຫ້ຢູ່ໃນເກນປົກກະຕິບໍ່ໃຫ້ແຂ່ງກັນລົງລາຄາ, ການຄວບຄຸມອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃນການຂີ່ສະລິງຕ່າງໆໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພຢູ່ສະເໝີ, ການຄວບຄຸມດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ມີການລົງຕິດຕາມຢ່າງເປັນປົກກະຕິການກວດກາປະເມີນຜົນມາດຕະຖານການໃຫ້ບໍລິການການທ່ອງທ່ຽວແບບພະຈິນໄພ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການບໍລິການສະລິງບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການທ່ອງທ່ຽວ. ແນວທາງໃນການຈັດການກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວຂີ່ສະລິງປະກອບມີ: ແນວທາງການຈັດການຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວສະລິງ ແລະ ແນວທາງການຈັດການກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວຂີ່ສະລິງຂອງພາກລັດ.

ຄຳສຳຄັນ: ການທ່ອງທ່ຽວພະຈິນໄພ, ການຈັດການ, ການຂີ່ສະລິງ, ກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວ.

Organizing Adventure Tourism Activities in VangVieng District, Vientiane Province. Case Study: Sling Ride Activity

Somkith SOULIYASACK*, Sengmany KONGNERN, Sangthong SIFONGXAY
and Dalounny INDAVONG

Tourism Management Department, Faculty of Economic and Tourism, Souphanouvong University,
Lao PDR

ABSTRACT

***Correspondence:** Somkith SOULIYASACK, Tourism Management Department, Faculty of Economic and Tourism, Souphanouvong University,
Phone number: +856 20 5539 0078, Email: somkit8988@gmail.com.

Article Info:

Submitted: Jun 25, 2021

Revised: Sept 06, 2021

Accepted: Sept 27, 2021

The purpose of this research was to study the management of sling tourism activities in Vang Vieng District, Vientiane Province and to study the way how to organize sling riding tourism activities in Vang Vieng. The populations, who participated in the research, were from public and private sectors. The sample groups consists of 18 people. The tools used in the research is formal interview. The interviews are structure and unstructured method. They are in depth-interview and non-participant observation. The guidelines are made and objectives are set to find out this research purposes and descriptive data analysis is used. The research found out that:

Sling ride activities management includes planning: 1) the initial market-check of tourism activity travel adventure (sling riding), 2) to survey appropriate places. 3) After that, explore the areas if there are sufficient big trees or not to make many sling bases and sling line. 4) If the area is considered suitable, the desired construction is to be next. 5) When the construction is completed, the final process is to train the sling rider staffs to be specialized in guiding the tourist riders, as well as checking all kind of sling equipment to ensure the safety of all sling riders. Organizing sling ride contains 4 main units: Administration - finance unit, reception unit, sling ride guider unit and cleaning unit. In terms of controlling: the entrepreneurs control many things such as controlling the service price to be in market price, not to be cheaper. The entrepreneurs also regularly check out the standard of all equipment to assure the customer safety. They care for the environmental impact as well. They also conduct measurement of their sling rider activity if it poses any bad impact on tourism or not. Guidelines for managing sling tourism activities include: Guidelines for the management of sling for tourism business sector and Guidelines for the management of sling tourism activities for official sector.

Keywords: Travel Adventure, Management, Sling Riding, Tourism Activities

1. ພາກສະເໜີ (Background)

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນປະເທດໜຶ່ງທີ່ມີບາດກ້າວຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວເນື່ອງຈາກວ່າເປັນປະເທດທີ່ມີທຳມະຊາດສວຍງາມ ແລະ ອຸດົມສົມບູນ, ມີຫຼາຍສີສັນທາງປະຫວັດສາດ ແລະ ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານວັດທະນະທຳຮີດຄອງປະເພນີ. ພັກ ແລະ ລັດຖະບານ

ລາວໄດ້ມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ເລີ່ມແຕ່ປີ 1990 ເປັນຕົ້ນມາ ເພື່ອພັດທະນາຄວາມພ້ອມໃນການຮອງຮັບນັກທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ພ້ອມທັງສຳຫຼວດ ແລະ ພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວໃໝ່ໃນ 3 ປະເພດຄື: ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ, ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທາງວັດທະນະທຳ ແລະ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທາງປະຫວັດສາດ. ສປປ ລາວ ມີທີ່ຕັ້ງເປັນຈຸດ ໃຈກາງທາງຜ່ານຢູ່ໃນພາກພື້ນແມ່ນ້ຳຂອງ ກໍຄື

ພາກພື້ນອາຊີ-ອາຄະເນ ຜ່ານການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃນ ຫຼາຍປີຜ່ານມາ ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງປະເທດມີການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ມີການພົວພັນກັບບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນໃນ ທຸກດ້ານ. ໃນ 30 ກວ່າປີມານີ້ ປະເທດເຮົາໄດ້ ເປັນຈຸດເຊື່ອມຕໍ່, ຈຸດ ແວ່ ແລະ ທາງຜ່ານ ຢູ່ໃນພາກພື້ນນີ້ ທັງທາງບົກ, ທາງອາກາດ ແລະ ທາງແມ່ນ້ຳຂອງ ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນກໍມີສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານ ການເມືອງທີ່ໜັ້ນຄົງ, ມີສັນຕິພາບ ແລະ ມີການຮ່ວມມືທີ່ດີກັບ ປະເທດອື່ນໆໃນພາກພື້ນ ແລະ ໃນໂລກ. ຍ້ອນຄວາມໄດ້ປຽບທາງ ດ້ານທີ່ຕັ້ງຂອງ ສປປ ລາວ ປະກອບກັບ ສປປ ລາວ ມີສະເຖຍລະ ພາບທາງດ້ານການເມືອງທີ່ໜັ້ນຄົງ, ມີແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ , ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດທີ່ອຸດົມສົມ ບຸນສວຍສົດງົດງາມ ແລະ ມີຊື່ສຽງ, ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າມີນ້ຳໃຈເອື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ່ ເຊິ່ງກໍເປັນປັດໄຈໜຶ່ງໃນການດຶງ ດູດນັກທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເຂົ້າມາ ປະເທດນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ ເຫັນໄດ້ຈາກຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ລາຍຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວ ເຊິ່ງໃນປີ 2013 ມີຈຳນວນນັກທ່ອງ ທ່ຽວເຂົ້າມາລາວ 3.7 ລ້ານຄົນ, ສ້າງລາຍຮັບຈາກການ ທ່ອງທ່ຽວ 595 ລ້ານໂດລາ, ປີ 2014 ມີຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາລາວ 4.1 ລ້ານຄົນ, ສາມາດສ້າງລາຍຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວ 641 ລ້ານໂດລາ, ປີ 2015 ມີຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາລາວ 4.3 ລ້ານຄົນ, ສ້າງ ລາຍຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວເຖິງ 672 ລ້ານໂດລາ, ການທ່ອງທ່ຽວ ສ້າງລາຍຮັບເປັນອັນດັບສອງຂອງປະເທດຮອງຈາກຂະແໜງບໍ່ແຮ່ (ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, 2016: 6).

ຈາກນະໂຍບາຍການເປີດກວ້າງການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດ ກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເຮັດໃຫ້ສະພາບການ ທ່ອງທ່ຽວຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນແຕ່ລະປີ ອັນເຮັດໃຫ້ຂົງເຂດທຸ ລະກິດການທ່ອງທ່ຽວ ຂະຫຍາຍຕົວໄປພ້ອມກັນເຊັ່ນ: ທຸລະກິດຂົນສົ່ງ, ທຸລະກິດ ໂຮງແຮມ-ເຮືອນພັກ, ທຸລະກິດອາຫານ, ທຸລະກິດສິນຄ້າທີ່ລະນຶກ, ສະຖານທີ່ບັນເທີງ ແລະ ອື່ນໆ. ລັດໄດ້ຖືເອົາອຸດສາຫະກຳ ການທ່ອງທ່ຽວເປັນຂະແໜງການສຳຄັນຂອງເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ເພື່ອສົ່ງເສີມການບໍລິການ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ, ສ້າງລາຍຮັບ, ສ້າງ ອາຊີບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ບັນດາເຜົ່າໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ພ້ອມກັນນັ້ນການ ທ່ອງທ່ຽວຍັງເປັນປັດໄຈທີ່ ສຳຄັນ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດການລົງທຶນທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະແໜ ງການທ່ອງທ່ຽວທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ. ນອກຈາກນີ້, ການທ່ອງທ່ຽວຍັງຊ່ວຍໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ປະຊາຊົນມີ ຈິດສຳນຶກໃນການອະນຸຮັກຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວ, ສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາດ້ານວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ

ໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ, ກາຍເປັນອຸດສາຫະກຳທ່ອງທ່ຽວທີ່ໜັ້ນສະໄໝ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາພັດທະນາປະເທດ ຊາດ. ດ້ວຍແນວທາງເປີດກວ້າງການພົວພັນຮ່ວມມືສາກົນຂອງ ພັກ- ລັດເຮົາ ນັກທ່ອງທ່ຽວ, ນັກລົງທຶນ, ນັກທຸລະກິດ ຈຶ່ງມີຄວາມ ສົນໃຈເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ລົງທຶນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ຜົນສຳເລັດດັ່ງ ກ່າວມັນໄດ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງການເອົາໃຈໃສ່ຂອງລັດຖະບານ, ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດທັງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງ ຖິ່ນ, ພາກສ່ວນເອກະຊົນ ແລະ ປະຊາຊົນຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພື້ນທີ່ແຫຼ່ງທ່ອງ ທ່ຽວ, ໂດຍທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່າວມານັ້ນ ໄດ້ຮ່ວມແຮງຮ່ວມໃຈ, ເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບການຈັດການການທ່ອງ ທ່ຽວ ເນື່ອງຈາກວ່າການຈັດ ການການທ່ອງທ່ຽວນັ້ນຖືວ່າເປັນໝາກຫົວໃຈ ອັນສຳຄັນຂອງການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວຂອງໂລກ ກໍຄືຂອງ ສປປ ລາວ ເຖິງແມ່ນວ່າ ສປປ ລາວ ຈະອຸດົມສົມບູນໄປ ດ້ວຍຊັບພະຍາກອນທາງດ້ານການທ່ອງທ່ຽວທີ່ຫຼາກຫຼາຍກໍຕາມ, ແຕ່ຫາກຂາດການບໍລິຫານ ແລະ ຈັດການການທ່ອງທ່ຽວທີ່ດີ ກໍຈະ ເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາຊັບ ພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີ ຄຸນະພາບ, ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ກໍຄືນັກ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ກາຍເປັນການລົງທຶນທີ່ບໍ່ມີຜົນກຳໄລ. ເມືອງວັງ ວຽງ ແຂວງວຽງຈັນ ກໍເປັນເມືອງໜຶ່ງທີ່ມີສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ ໂດດເດັ່ນ ໃນດ້ານການທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ ແລະ ວັດທະນະ ທຳໃນໄລຍະຜ່ານມາການທ່ອງທ່ຽວຢູ່ພາຍໃນເມືອງວັງວຽງ ໄດ້ຮັບ ຄວາມນິຍົມຊົມຊອບຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ເຊິ່ງໃນປີ 2016 ມີນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງວັງວຽງທັງໝົດ 183,245 ຄົນ, ຍິງ 93,043 ຄົນ. ໃນນີ້ມີນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນປະເທດ 41,602 ຄົນ, ຍິງ 21,394 ຄົນ, ນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດມີ 141,643 ຄົນ, ຍິງ 71,649 ຄົນ, ສະເລ່ຍຄິດເປັນເປີເຊັນ ມີນັກທ່ອງທ່ຽວຈາກທະວີບອາຊີ 50%, ຈາກທະວີບຢູໂຣບ 45%, ແລະ ຈາກທະວີບອື່ນໆ 5%, ສະເລ່ຍ ລາຍຮັບເຂົ້າເມືອງວັງວຽງປະມານ 73,298,000,000 ກີບ (ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງວັງ ວຽງ ປີ 2016). ໜຶ່ງໃນບັນດາປັດໄຈທີ່ດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າໄປ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງວັງວຽງ ນອກຈາກຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ສວຍງາມ ຂອງຊັບພະຍາກອນການທ່ອງທ່ຽວດັ່ງກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນແລ້ວ ຍັງ ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງກິດຈະກຳທາງການທ່ອງທ່ຽວ ລວມທັງກິດ ຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວທົ່ວໄປ ແລະ ກິດຈະກຳທ່ອງທ່ຽວພະຈົນໄພ ເຊັ່ນ: ການຂີ່ເຮືອກາຍັກ, ການຂີ່ບາລູນ, ໂດດນ້ຳ, ປີນຜາ ແລະ ຂີ່ສະ ລົງ ໃນນີ້ການຂີ່ສະລົງເປັນກິດຈະກຳໜຶ່ງທີ່ສ້າງຄວາມສົນໃຈໃຫ້ກັບ ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ມັກພະຈົນໄພ ເພາະການຂີ່ສະລົງແມ່ນໄດ້ຢູ່ຕິດພັນ

ກັບທຳມະຊາດ ສາມາດເຫັນວິວທິວທັດອັນສວຍສົດງົດງາມຂອງທຳມະຊາດ ພ້ອມນັ້ນກໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ລະບົບນິເວດ ແລະ ການອະນຸຮັກສິ່ງແວດລ້ອມຕະຫຼອດການພະຈິນໄພ ຍ້ອນແນວນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວເປັນກິດຈະກຳທີ່ຂ້ອນຂ້າງມີຄ່ານິຍົມສູງສຳລັບນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ມັກກັບຄວາມທຳທາຍ ແລະ ສ່ຽງໄພ. (ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເມືອງວັງວຽງ, 2016).

ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ ເຖິງວ່າກິດຈະກຳທ່ອງທ່ຽວພະຈິນໄພຈະເປັນກິດຈະກຳໜຶ່ງທີ່ມີຄ່ານິຍົມສູງສຳລັບນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ສາມາດສ້າງລາຍຮັບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ສັງຄົມປານໃດກໍ່ຕາມ ແຕ່ເຫັນວ່າ: ການຈັດການໃນກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວຍັງບໍ່ທັນມີຄວາມເປັນເອກະພາບ, ການບໍລິການກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວຂອງຜູ້ປະກອບການຍັງມີລັກສະນະຊະຊາຍ, ການຈັດການຍັງເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີເທົ່າທີ່ຄວນ, ບໍ່ມີລະບຽບກົດໝາຍສະເພາະ, ມີການແຂ່ງຂັນກັນໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຄຸ້ມຄອງ (ກຸ່ມໜ່ວຍບໍລິການສະລິງເມືອງວັງວຽງ, 2016). ຕໍ່ກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ເປັນແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ສົນໃຈສຶກສາໃນຫົວຂໍ້ “ການຈັດການກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວພະຈິນໄພໃນເມືອງວັງວຽງ, ແຂວງວຽງຈັນ ກໍລະນີສຶກສາ: ກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງ” ໂດຍເລືອກເອົາເມືອງວັງວຽງ, ເປັນສະຖານທີ່ສຶກສາ ເພື່ອເປັນແນວທາງໃນການຈັດການກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວ ສາມາດນຳເອົາຜົນຂອງການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ໄປເປັນພື້ນຖານໃນການປັບປຸງການຈັດການກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງ ເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວໃນທົ່ວປະເທດ. ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຄັ້ງນີ້ແມ່ນມີຈຸດປະສົງໃນການຄົ້ນຄວ້າດັ່ງນີ້: 1) ສຶກສາການຈັດການກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວຂີ່ສະລິງ ເມືອງວັງວຽງ ແຂວງວຽງຈັນ. 2) ສຶກສາແນວທາງການຈັດການກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວຂີ່ສະລິງ ເມືອງວັງວຽງ ແຂວງວຽງຈັນ.

2. ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການ

2.1 ອຸປະກອນໃນການເກັບຂໍ້ມູນ

ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ແມ່ນໃຊ້ຄຳຖາມສຳພາດແບບເປັນທາງການ ທີ່ມີໂຄງສ້າງບໍ່ມີໂຄງສ້າງ, ເປັນການສຳພາດແບບເຈາະເລິກ ແລະ ແບບສັງເກດແບບບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ຜູ້ສຶກສາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຕາມແນວທາງ ແລະ ຈຸດປະສົງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ຈາກການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຈາກເອກະສານໜັງສືຕ່າງໆ ລວມທັງຜົນງານວິໄຈທີ່ມີລັກສະນະໃກ້ຄຽງ.

2.2 ວິທີການຄົ້ນຄວ້າ

ເປັນການຄົ້ນຄວ້າແບບຄຸນນະພາບ ດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າໂດຍການກຳນົດປະຊາກອນແມ່ນ ພາກສ່ວນລັດ, ພາກສ່ວນເອກະຊົນ, ຕົວແທນນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ໃຊ້ໃນການສຳ

ຫຼວດທັງໝົດມີຈຳນວນ 18 ຄົນ, ເມື່ອໄດ້ຂໍ້ມູນຈາກການລົງເກັບກຳແລ້ວໄດ້ນຳເອົາຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວມາດຳເນີນວິທີການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ປະມວນຜົນຂໍ້ມູນດ້ວຍການນຳເອົາຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາຈາກເອກະສານ, ການສັງເກດ ແລະ ການສຳພາດຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວນຳມາດຳເນີນການວິເຄາະເນື້ອໃນ ດ້ວຍວິທີການວິເຄາະຂໍ້ມູນແບບພັນລະນາຮ່ວມກັບແນວຄວາມຄິດ, ທິດສະດີ ແລະ ບົດວິໄຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອນຳໄປສູ່ການອະທິບາຍໃນລັກສະນະທີ່ເປັນເຫດເປັນຜົນ ຕໍ່ກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງຂໍ້ມູນໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

3. ຜົນໄດ້ຮັບ (Result)

3.1 ການຈັດການກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວຂີ່ສະລິງ ເມືອງວັງວຽງ ແຂວງວຽງຈັນ.

ການວາງແຜນໃນກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງ

1) ໃນເບື້ອງຕົ້ນແມ່ນການກວດກາເບິ່ງຕະຫຼາດນັກທ່ອງທ່ຽວທາງດ້ານກິດຈະກຳທ່ອງທ່ຽວພະຈິນໄພ (ການຂີ່ສະລິງ) ໃນຕ່າງປະເທດ ຕາມໂຊຊຸ່ວຕ່າງໆ ວ່ານັກທ່ອງທ່ຽວນິຍົມຫຼິ້ນກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວນີ້ໜ້ອຍຫຼາຍປານໃດໃນປະຈຸບັນ ແລະ ໃນອະນາຄົດ. 2) ລົງສຳຫຼວດພື້ນທີ່ທີ່ເໝາະສົມ ຊອກຫາຈຸດທີ່ມີນັກທ່ອງທ່ຽວເດີນທາງໄປທ່ຽວຫຼາຍ ແລະ ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຄວາມພິເສດຄາດວ່າຈະມີຄົນເດີນທາງເຂົ້າມາຫຼາຍໃນອະນາຄົດ ຕົວຢ່າງ: ການສຳຫຼວດສ້າງກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງຢູ່ ຖ້ຳປູຄຳ ແລະ ຖ້ຳນ້ຳ ເຊິ່ງປະຈຸບັນນີ້ແມ່ນມີນັກທ່ອງທ່ຽວມາໃຊ້ບໍລິການຢ່າງຫຼວງຫຼາຍອັນດັບຕົ້ນໆຂອງເມືອງວັງວຽງ. 3) ຫຼັງຈາກຮູ້ຈັກພື້ນທີ່ ທີ່ຈະສ້າງແລ້ວ ຄ່ອຍລົງໄປສຳຫຼວດຄວາມເປັນໄປໄດ້ ວ່າສະຖານທີ່ນັ້ນມີຈຸດຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ຫຼາຍຈຸດທີ່ສາມາດສ້າງສະລິງເຊື່ອມຫາກັນໃນຫຼາຍໆຈຸດໄດ້ບໍ່ ແລະ ມີຈຸດຢຶດຕ່າງໆພຽງພໍບໍ່. 4) ເມື່ອສຳຫຼວດແຕ່ລະຈຸດຂອງພື້ນທີ່ແລ້ວ ເຫັນວ່າມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຄ່ອຍລົງມືກໍ່ສ້າງກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງໃຫ້ໄປຕາມແບບທີ່ຕົນເອງໄດ້ອອກແບບໄວ້. 5) ເມື່ອສ້າງຕັ້ງກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງສຳເລັດແລ້ວ ໃນເບື້ອງຕົ້ນກໍ່ຝຶກຊ້ອມພະນັກງານນຳພາຂີ່ສະລິງໃຫ້ມີຄວາມຊຳນານໃນການນຳທ່ຽວ, ການຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ການກວດແຊັກອຸປະກອນຮັບໃຊ້ທຸກໆຢ່າງ ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນກໍ່ເຮັດການໂຄສະນາທາງສື່ຕ່າງໆ ແລະ ບໍລິການແຂກໄປພ້ອມໆກັນ.

ໃນການວາງແຜນໃນເບື້ອງຕົ້ນທາງໜ່ວຍບໍລິການແມ່ນທຸກຄົນບໍ່ມີປະສົບການເລີຍ ແລະ ພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກລຳບາກພໍສົມຄວນ ແຕ່ເມື່ອເຄື່ອນໄຫວໄປໄລຍະໜຶ່ງແລ້ວກໍ່ເຫັນວ່າມັນບໍ່ໄດ້ຢາກ ແລະ ບໍ່ໄດ້ອັນຕະລາຍດັ່ງທີ່ຄິດໃນເບື້ອງຕົ້ນ. ຜ່ານການເຄື່ອນໄຫວມາຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້ ເຫັນວ່ານັກທ່ອງທ່ຽວນິຍົມຊົມຊອບຫຼາຍ ແລະ ໃນຕໍ່ໜ້າແມ່ນຈະສ້າງຕັ້ງກິດຈະກຳຢ່ອນໂຕລົງ

ຈາກໜ້າຜາ, ກິດຈະກຳໂອນຊາເທິງຈອມພູ ແລະ ຂີ່ລົດບັກກີຄາ (ແອນະຄອນສີ ເຈົ້າຂອງບໍລິສັດເອເຄໂຣມຈຳກັດ ແລະ ໜ່ວຍບໍລິການເອເຄໂຣມຊີບລາຍ ສຳພາດວັນທີ 23/05/2018).

ການຈັດອົງກອນຂອງໜ່ວຍບໍລິການສະລິງ

ໜ່ວຍບໍລິການສະລິງຈະປະກອບມີ 4 ໜ່ວຍງານຫຼັກ ເປັນຕົ້ນຕໍຄື: ໜ່ວຍງານບໍລິຫານ-ການເງິນ, ໜ່ວຍງານຮັບຕ້ອນ, ໜ່ວຍງານນຳພາຂີ່ສະລິງ ແລະ ໜ່ວຍງານອະນາໄມ ເຊິ່ງແຕ່ລະໜ່ວຍງານແມ່ນມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງໃຜລາວເປັນອັນລະອຽດດັ່ງນີ້: 1) ໜ່ວຍງານບໍລິຫານ-ການເງິນ: ໜ່ວຍງານນີ້ແມ່ນເຮັດວຽກບໍລິຫານກ່ຽວກັບການບໍລິການສະລິງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການຈັດສັນແຂກທີ່ຈະໄປໃຊ້ບໍລິການຂີ່ສະລິງໃນແຕ່ລະຄັ້ງ ເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານການຮອງຮັບຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ພຽງພໍກັບຈຳນວນຊຸດຂີ່ສະລິງທີ່ຕົນເອງມີຢູ່ ແລະ ຈັດຕາລາງລຳດັບການຈອງຂອງແຂກໃນແຕ່ລະຊ່ວງເວລາ, ນອກຈາກນີ້ກໍຍັງເປັນໜ່ວຍງານທີ່ຄຸ້ມຄອງດ້ານລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍຕ່າງໆທັງໝົດຂອງກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງ. 2) ໜ່ວຍງານຮັບຕ້ອນ: ໜ່ວຍງານນີ້ເປັນໜ່ວຍງານທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ຕ້ອນຮັບແຂກ ຫຼື ອະທິບາຍລາຍລະອຽດຕ່າງໆຂອງກິດຈະກຳໃຫ້ແຂກຮັບຮູ້, ພ້ອມນັ້ນກໍເປັນຜູ້ປະສານງານກັບໜ່ວຍງານບໍລິຫານ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ໃຫ້ແກ່ແຂກຜູ້ທີ່ມາໃຊ້ບໍລິການ. 3) ໜ່ວຍງານນຳພາຂີ່ສະລິງ (ໄກ້ນຳທ່ຽວ): ແມ່ນໜ່ວຍງານທີ່ຢູ່ພາກສະໜາມຈຸດບໍລິການສະລິງ ມີໜ້າທີ່ຮັບ ປະກັນຄວາມປອດໄພໃນການນຳພາແຂກຂີ່ສະລິງ, ການກວດເຊັກສະລິງກ່ອນໃຫ້ບໍລິການແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ, ນອກນັ້ນກໍຍັງມີໜ້າທີ່ແນະນຳແຂກກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນຕ່າງໆໃນການຂີ່ສະລິງນັບຕັ້ງແຕ່ກ່ອນຈະຂີ່ສະລິງ ໃນໄລຍະການຂີ່ສະລິງ ຈົນສິ້ນສຸດກິດຈະກຳ. 4) ໜ່ວຍງານອະນາໄມ: ແມ່ນເຮັດໜ້າທີ່ອະນາໄມສະຖານທີ່ບໍລິການ ເຊິ່ງລວມມີຈຸດພັກຜ່ອນ, ຫ້ອງນ້ຳ, ຕາມແລວສະລິງ, ອະນາໄມຊຸດທີ່ສວມໃສ່ໃນການຂີ່ສະລິງ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃນການຂີ່ສະລິງຕ່າງໆ.

ພະນັກງານບໍລິການໃນກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງຈະເປັນຄົນໃນທ້ອງຖິ່ນກວມເອົາອັດຕາ 95%, ສ່ວນພະນັກງານມາຈາກບ່ອນອື່ນມີພຽງ 5%. ໃນນີ້ແນວທາງໃນການພັດທະນານາບຸກຄະລາກອນ ແມ່ນຜູ້ປະກອບການໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມເດືອນລະ 1 ຄັ້ງ ເພື່ອດຳເນີນສິ່ງຂ່າວຈຸດດີ-ຈຸດອ່ອນຂອງພະນັກງານບໍລິການສະລິງທັງໝົດ, ມີການຝຶກ ແລະ ຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ໃຫ້ກັບພະນັກງານໃໝ່ ໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດເພື່ອສ້າງເປັນພະນັກງານສືບທອດ (ບຸນທັນ ສຸວັນນະວົງ ເຈົ້າຂອງບໍລິສັດທິຊີເຄອາເມຊິງທົວຈຳກັດ (ໜ່ວຍບໍລິການວັງວຽງພາລາໄດຊີບລາຍ) ສຳພາດຄັ້ງວັນທີ 16/05/2018).

- ການຈັດການກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງ

ກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງແມ່ນສາມາດເຊື່ອມຈອດກັບກິດຈະກຳອື່ນໄດ້ ໂດຍມີການລວມຢູ່ໃນໂປຼແກຣມອັນດຽວກັນ ຫຼື ແຍກຈາກກິດຈະກຳອື່ນກໍໄດ້ ແລ້ວແຕ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງລູກຄ້າ, ເຊິ່ງລາຄາໃນການຂີ່ສະລິງແມ່ນ 13\$/ຄົນ. ໃນ 6 ຫົວໜ່ວຍບໍລິການນີ້ ໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 2 ກຸ່ມ, ກຸ່ມລະ 3 ຫົວໜ່ວຍ ເຊິ່ງແຍກອອກເປັນກຸ່ມທີ່ມີສະລິງຢູ່ໃກ້ກັບສາຍນ້ຳຊອງ ແລະ ກຸ່ມທີ່ມີສະລິງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃກ້ກັບສາຍນ້ຳຊອງຄື: 1) ໂປຼແກຣມກຸ່ມທີ່ມີສະລິງຢູ່ໃກ້ກັບສາຍນ້ຳຊອງ: ເມື່ອທ່ານຊື້ປີ້ທົວເຕັມມື້ຈາກໜ່ວຍບໍລິການໃດໜຶ່ງ ລາຍການທົວແມ່ນຈະເລີ່ມຕົ້ນຕອນເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາ ໃນເວລາ 10:00 ໂມງ ແມ່ນເດີນທາງດ້ວຍລົດຂົນສົ່ງນັກທ່ອງທ່ຽວອອກຈາກເທດສະບານເມືອງຂຶ້ນໄປທາງທິດ ເໜືອ 15 ກິໂລແມັດ ຮອດສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຖ້ຳຊາງ ແລະ ໃຊ້ເວລາຍ່າງຕໍ່ປະມານ 15 ນາທີ ແມ່ນຮອດສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຖ້ຳນ້ຳ ໂດຍມີກິດຈະກຳຂີ່ກົງເບັງເຂົ້າຖ້ຳ ເມື່ອສຳເລັດກິດຈະກຳແລ້ວກໍພັກຜ່ອນກິນເຂົ້າສວຍ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍນຳພາຂີ່ສະລິງໃນໜ່ວຍບໍລິການເອເຄໂຣມຊີບລາຍທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວນັ້ນ ຫຼື ບາງໜ່ວຍທີ່ມີສະລິງເປັນຂອງຕົນເອງແລ້ວ ກໍນຳພາແຂກຂີ່ລົດກັບລົງມາຈຸດປ່ອຍເຮືອກາຍກ ລ່ອງເຮືອລົງມາຮອດຈຸດບໍລິການສະລິງຂອງຕົນເອງ ແລ້ວກໍນຳພາຂີ່ສະລິງ ເມື່ອນຳພາຂີ່ສະລິງສຳເລັດແລ້ວກໍນຳພາແຂກຂີ່ເຮືອກາຍກລ່ອງຊົມວິວຕາມສາຍນ້ຳຊອງ ລົງມາຮອດຈຸດສິ້ນສຸດກິດຈະກຳຢູ່ໃນເທດສະບານເມືອງ ແລ້ວມີລົດນຳສົ່ງສະຖານທີ່ພັກແມ່ນສຳເລັດກິດຈະກຳ, 2) ໂປຼແກຣມກຸ່ມທີ່ບໍ່ມີສະລິງຢູ່ໃກ້ກັບສາຍນ້ຳຊອງ: ເມື່ອທ່ານຊື້ປີ້ທົວເຕັມມື້ຈາກໜ່ວຍບໍລິການໃດ ໜຶ່ງ ລາຍການທົວແມ່ນຈະເລີ່ມຕົ້ນຕອນເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາ ໃນເວລາ 10:00 ໂມງ ແມ່ນເດີນທາງດ້ວຍລົດຂົນສົ່ງນັກທ່ອງທ່ຽວອອກຈາກເທດສະບານເມືອງຂຶ້ນໄປທາງທິດເໜືອ 15 ກິໂລແມັດ ຮອດສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຖ້ຳຊາງ ແລະ ໃຊ້ເວລາຍ່າງຕໍ່ປະມານ 15 ນາທີ ແມ່ນຮອດສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຖ້ຳນ້ຳ ໂດຍມີກິດຈະກຳຂີ່ກົງເບັງເຂົ້າຖ້ຳ ເມື່ອສຳເລັດກິດຈະກຳແລ້ວກໍພັກຜ່ອນກິນເຂົ້າສວຍ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍນຳພາແຂກຂີ່ລົດກັບລົງມາຈຸດປ່ອຍເຮືອກາຍກ ລ່ອງຊົມວິວຕາມສາຍນ້ຳຊອງ ລົງມາຮອດຈຸດສິ້ນສຸດກິດຈະກຳຢູ່ໃນເທດສະບານເມືອງ ຈະມີລົດຂົນສົ່ງໄປຮັບເອົານັກທ່ອງທ່ຽວນຳໄປຂີ່ສະລິງໃນຈຸດບໍລິການຂອງຕົນເອງ ແລະ ນຳທ່ຽວສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຈຸດທີ່ນັກທ່ອງທ່ຽວຢາກໄປ ເປັນຕົ້ນແມ່ນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຖ້ຳປູຄຳ, 3) ໂປຼແກຣມຊື້ທົວປົກກະຕິ: ແມ່ນຈະຊື້ປີ້ທົວໃນມື້ນັ້ນ ຫຼື ເປັນມື້ຕໍ່ໄປກໍໄດ້ ແຕ່ບໍ່ລວມເອົາກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງ ເຊິ່ງໃນທົວນັ້ນຈະລວມມີການຍ່າງຈາກສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຖ້ຳຊາງ ແລະ ໃຊ້ເວລາຍ່າງປະມານ 15 ນາທີແມ່ນຮອດສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຖ້ຳນ້ຳ ໂດຍມີກິດຈະກຳຂີ່ກົງເບັງເຂົ້າຖ້ຳເມື່ອສຳເລັດກິດຈະກຳ

ກໍພັກຜ່ອນກິນເຂົ້າສວຍ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍນຳພາແຂກຂີ່ລົດກັບລົງມາຈຸດປ່ອຍເຮືອກາຍກ ລ່ອງຊົມວິວຕາມສາຍນ້ຳຊອງ ລົງມາຮອດຈຸດສິ້ນສຸດກິດຈະກຳຢູ່ໃນເທດສະບານເມືອງ. ແຕ່ເມື່ອນັກທ່ອງທ່ຽວໄປຮອດຈຸດບໍລິການ ແຕ່ມີຄວາມສົນໃຈຢາກຂີ່ສະລິງແມ່ນສາມາດຊື້ປີ້ຂຶ້ນຂີ່ສະລິງໄດ້ເລີຍ ຫຼື ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ບໍ່ໄດ້ຊື້ປີ້ທົດໃນມື້ນັ້ນ ແຕ່ຢາກໄປຂີ່ສະລິງດ້ວຍຕົນເອງ ກໍແມ່ນສາມາດໄປຈຸດທີ່ມີການບໍລິການສະລິງໄດ້.

ລາຍການນຳທ່ຽວທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວໃນແຕ່ລະມື້ ແມ່ນການໄປຂີ່ກິງເບັງເຂົ້າຖ້ຳນ້ຳ ກິນເຂົ້າສວຍຢູ່ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວນັ້ນ ເມື່ອກິນເຂົ້າສວຍສຳເລັດແລ້ວກໍກັບອອກມາລ່ອງເຮືອກາຍກຕາມສາຍນ້ຳຊອງ ແລະ ຂີ່ສະລິງ ເມື່ອຂີ່ສະລິງສຳເລັດແລ້ວກໍລ່ອງເຮືອກາຍກຕໍ່ລົງມາ ຕາມແຄມນ້ຳຈະມີບາເຫຼົ້າ ຖ້າແຂກຢາກແວ່ຫຼິ້ນໄກ້ນຳທ່ຽວກໍຈະພາແວ່ ຖ້າບໍ່ແວ່ກໍແມ່ນລ່ອງເຮືອກາຍກລົງມາຮອດຈຸດສິ້ນສຸດ ແລະ ນຳສົ່ງແຂກໄປຍັງທີ່ພັກຖືວ່າສິ້ນສຸດກິດຈະກຳ (ອຳພອນ ເຈົ້າຂອງໜ່ວຍບໍລິການພອນທົວຊິບລາຍ ສຳພາດຄັ້ງວັນທີ 23/05/2018).

- ຂັ້ນຕອນກ່ອນຂຶ້ນຂີ່ສະລິງ

ກ່ອນຂຶ້ນຂີ່ສະລິງຕ້ອງໄດ້ມີການລົງທະບຽນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້: 1) ໃສ່ຊຸດຂີ່ສະລິງ, ໃສ່ໝວກກັນກະທົບ, ຊີບມີ ແລະ ເກີບບັງດຸບ ຫຼື ເກີບທີ່ມີບ່ອນຫັດສິ້ນ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນກໍກວດເຊັກເບິ່ງລູກລໍ້, ສາຍເຊັບຕີທີ່ຕິດມາກັບຊຸດຂີ່ສະລິງວ່າຢູ່ໃນສະພາບພ້ອມໃຊ້ງານບໍ່, 2) ພະນັກງານນຳທ່ຽວຈະນຳພາໄປຍັງຈຸດສາທິດທົດລ່ອງຂີ່ສະລິງຢູ່ໃນພາກພື້ນດິນ ພ້ອມທັງອະທິບາຍວິທີຕ່າງໆໃຫ້ແຂກເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ຄວນເຮັດ, ສິ່ງທີ່ບໍ່ຄວນເຮັດ, ຄວນລະມັດລະວັງຫຍັງແດ່, ຂໍ້ຫ້າມຕ່າງໆ ແລະ ໃຫ້ແຂກທົດລອງຂີ່ຢູ່ໃນຈຸດທົດລອງ.

- ການນຳພາຂີ່ສະລິງ

ພະນັກງານນຳທ່ຽວຈະນຳພາຂຶ້ນໄປຍັງຈຸດປ່ອຍສະລິງ ໂດຍມີພະນັກງານນຳທ່ຽວປະຈຳຢູ່ຈຸດປ່ອຍ ແລະ ເປັນຜູ້ປ່ອຍແຂກອອກເທື່ອລະຄິນ ກ່ອນຈະປ່ອຍແຂກອອກໄປ ຈະມີພະນັກງານນຳທ່ຽວອີກຄົນໜຶ່ງຈະຂີ່ອອກໄປກ່ອນໃນທຸກໆຄັ້ງ ເພື່ອລໍຖ້າຮັບແຂກໃນປາຍທາງ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳຕາມແຕ່ລະຈຸດທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໄປ, ສຳລັບການເກາະເຊື່ອກຕ່າງໆໄປຕາມສາຍສະລິງ ຫຼື ການຍ່ອນໂຕລົງຈາກທີ່ສູງ ແມ່ນພະນັກງານນຳທ່ຽວຈະເປັນຜູ້ຄອຍຊ່ວຍເຫຼືອໃນທຸກໆຄັ້ງ.

- ການອຳນວຍຄວາມສະດວກ

ການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການໃຫ້ບໍລິການ ແມ່ນເລີ່ມແຕ່ແຂກເຂົ້າມາຊື້ປີ້ກໍຈະມີພະນັກງານຕ້ອນຮັບເປັນຜູ້ແນະນຳໃນ

ລາຍລະອຽດຂອງກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງ, ແນະນຳລາຍການທ່ອງທ່ຽວຕ່າງໆ ຫຼື ຂໍ້ມູນຂ່າວສານອື່ນໆກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ແກ່ແຂກຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈ ນອກນັ້ນ ຍັງມີລົດຮັບ-ສົ່ງຈາກໂຮງແຮມຈຸດທີ່ເປັນທີ່ພັກຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ຫາຈຸດຂີ່ສະລິງ ພ້ອມທັງມີໄກ້ນຳທ່ຽວນຳພາໄປຍັງຈຸດບໍລິການສະລິງ, ມີໄກ້ນຳທ່ຽວເປັນຜູ້ນຳພາແຂກນຸ່ງຊຸດຂີ່ສະລິງ ແລ້ວແນະນຳລະບຽບໃນການຂີ່ສະລິງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນຂໍ້ຫ້າມຕ່າງໆ ພ້ອມທັງນຳພາແຂກໄດ້ທົດລອງຂີ່ຢູ່ພາກພື້ນດິນກ່ອນຂຶ້ນຂີ່ຕົວຈິງ, ຢູ່ໃນຈຸດບໍລິການສະລິງກໍຍັງມີບ່ອນນັ່ງພັກ-ເຊົາທີ່ກວ້າງຂວາງ ສາມາດໄປນັ່ງພັກຜ່ອນຊົມວິວທິວທຳມະຊາດອັນສວຍສົດງົດງາມໄດ້ ໃນສະຖານທີ່ກໍຈະມີຮ້ານອາຫານໄວ້ຄອຍບໍລິການທ່ານ, ມີຫ້ອງນ້ຳສາທາລະນະ ແລະ ມີບ່ອນເກັບມ້ຽນເຄື່ອງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນໃນການຂີ່ສະລິງກໍສາມາດຝາກໄວ້ໄດ້.

ດັ່ງທີ່ເຮົາຮັບຮູ້ນຳກັນແລ້ວວ່າ ເມືອງວັງວຽງເປັນເມືອງທ່ອງທ່ຽວອັນດັບໜຶ່ງຂອງແຂວງວຽງຈັນ ແລະ ເປັນເມືອງທີ່ມີທິວທັດທຳມະຊາດທີ່ຍັງອຸດົມສົມບູນ ເຊິ່ງເປັນເງື່ອນໄຂອັນສະດວກໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນກໍຄືນັກທຸລະກິດຜູ້ປະກອບການ ຜູ້ທີ່ມີເງື່ອນໄຂທີ່ຈະມາລົງທຶນເຮັດທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວ ຈັດກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວຢູ່ເມືອງວັງວຽງແມ່ນມີຫຼາຍກິດຈະກຳທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນກິດຈະກຳທ່ອງທ່ຽວພະຈິນໄພເຊັ່ນ: ລ່ອງເຮືອກາຍກ, ປີນຜາ, ຊົມວິວ, ຂີ່ສະລິງ, ຂີ່ບາລູນ ແລະ ກິດຈະກຳອື່ນໆ... ນອກຈາກທຳມະຊາດຈະອຳນວຍຄວາມສະດວກແລ້ວ ທາງພາກລັດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງເມືອງກໍໄດ້ເປີດກວ້າງໃຫ້ແກ່ນັກທຸລະກິດ ກໍຄືຜູ້ປະກອບການຜູ້ທີ່ມີເງື່ອນໄຂຈະເຮັດທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວຢູ່ໃນເມືອງວັງວຽງເຊັ່ນ: ການສຳປະທານດິນຂອງລັດ (ຂອບເຂດປ່າໄມ້) ເພື່ອສ້າງຕັ້ງກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງ ພາກລັດແມ່ນອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ ແລະ ອອກເອກະສານສຳປະທານໃຫ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ (ເພັດສະໄໝ ແກ້ວກະເສີມສຸກ ຫົວໜ້າກອງຕຳຫຼວດທ່ອງທ່ຽວແຂວງວຽງຈັນປະຈຳເມືອງວັງວຽງ ສຳພາດວັນທີ 16/05/2018).

- ການຈັດການລະບົບຄວາມປອດໄພ

ການຈັດການລະບົບຄວາມປອດໄພ ຜູ້ປະກອບການໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ກ່ຽວກັບດ້ານນີ້ເປັນພິເສດ ເຊິ່ງໄດ້ເຮັດເປັນປະຈຳຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແຕ່ສຳລັບມື້ທີ່ມີຝົນຕົກແຮງ ຫຼື ລົມພັດແຮງ ແມ່ນຈະມີການກວດກາລະອຽດເປັນພິເສດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການກວດກາຈຸດຢຶດຕ່າງໆ, ການກວດກາຖານພັກເທິງຕົ້ນໄມ້, ສາຍສະລິງ, ຊຸດຂີ່ສະລິງ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ຕ່າງໆ. ເມື່ອນັກທ່ອງທ່ຽວເດີນທາງຮອດຈຸດບໍລິການສະລິງ ກໍຈະມີພະນັກງານບໍລິການນຳທ່ຽວມາຄອຍເບິ່ງແຍງ ແລະ ຕ້ອນຮັບທຸກຄົນເປັນຢ່າງດີ ລວມໄປເຖິງກ່ອນທີ່ຈະຫຼິ້ນກິດຈະກຳສຸດທ້າຍນີ້ ກໍໄດ້ມີການອົບຮົມ ແລະ ແນະນຳອຸປະກອນ

ຮັກສາຄວາມປອດໄພທີ່ເຮົາຕ້ອງສວມໃສ່ຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ ລວມເຖິງ ຂໍ້ຫ້າມ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ຄວນເຮັດຕ່າງໆໃນເວລາທີ່ນັກກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງ. ຖ້າຫາກເວລາແຂກຂີ່ສະລິງແລ້ວເກີດອຸບັດຕິເຫດບາດເຈັບເລັກໜ້ອຍ ແມ່ນຈະມີເຄື່ອງປະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນໄວ້ໃຫ້ແຂກ ເຊິ່ງ ແມ່ນໃກ້ນຳທ່ຽວເປັນຜູ້ປົວປົວໃຫ້ ແຕ່ຖ້າຫາກເກີດອຸບັດຕິເຫດໃນ ກໍລະນີຮ້າຍແຮງແມ່ນໄດ້ມີລິດນຳສິ່ງແຂກໄປໂຮງໝໍໃຫ້ເມືອງວັງ ວຽງຢ່າງທ່ວງທັນກັບເວລາ. ນັກທ່ອງທ່ຽວທັງ 8 ທ່ານແມ່ນມີຄວາມ ຄິດເຫັນຄ້າຍຄືກັນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນໃຫ້ເຈົ້າຂອງທຸລະກິດເອົາໃຈໃສ່ ດ້ານຄວາມປອດໄພໃນການບໍລິການຂີ່ສະລິງເປັນຫຼັກ ເພາະກິດຈະກຳ ຂີ່ສະລິງແມ່ນໄດ້ມີການສ່ຽງໄພຢູ່ຕະຫຼອດເວລາຂອງການຫຼິ້ນກິດຈະ ກຳ ແລະ ມີໂອກາດເກີດອຸບັດຕິເຫດໄດ້ງ່າຍ.

ການຄວບຄຸມ

ໃນດ້ານການຄວບຄຸມ ຜູ້ປະກອບການໄດ້ຄວບຄຸມໃນຫຼາຍ ດ້ານເຊັ່ນ: ການຄວບຄຸມດ້ານລາຄາການບໍລິການສະລິງໃຫ້ຢູ່ໃນເກນ ປົກກະຕິບໍ່ໃຫ້ແຂ່ງກັນລົງລາຄາ, ການຄວບຄຸມອຸປະກອນຮັບໃຊ້ ໃນການຂີ່ສະລິງຕ່າງໆໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພຢູ່ສະເໝີ, ການຄວບຄຸມ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມບໍ່ໃຫ້ຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອຊະຊາຍ ບໍ່ຕັດຕົ້ນໄມ້ເດີມທີ່ມີ ຢູ່ແລ້ວ ແລະ ມີການປູກຕົ້ນໄມ້ເພີ່ມຕື່ມອີກ, ເປັນເຈົ້າການໃນການ ຮັກສາແຫຼ່ງນ້ຳ ບໍ່ປ່ອຍນ້ຳເສຍລົງແມ່ນ້ຳ ບໍ່ຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອລົງແມ່ນ້ຳ ແລະ ມີການລົງຕິດຕາມຢ່າງເປັນປົກກະຕິ (ບຸນຕີ ຈັນທິລາດ ເຈົ້າ ຂອງໜ່ວຍບໍລິການກຣີນວິວຊີບລາຍ ສຳພາດຄັ້ງວັນທີ 11/05/2018).

ໃນການຄວບຄຸມດ້ານຕ່າງໆຂອງຜູ້ປະກອບການ ມີບາງດ້ານ ກໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ ບາງດ້ານກໍ່ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ດີ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນການຄວບຄຸມທາງດ້ານລາຄາແມ່ນຍັງມີການແຂ່ງຂັນກັນໃນທາງ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ການຄວບຄຸມທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຮັດ ຢ່າງຈິງຈັງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການປະເມີນຜົນກະທົບຕ່າງໆຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ການກວດກາປະເມີນຜົນ

ການກວດກາປະເມີນຜົນ ມາດຕະຖານການໃຫ້ບໍລິການ ການທ່ອງທ່ຽວແບບພະຈິນໄພ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ ການບໍລິການສະ ລິງບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການທ່ອງທ່ຽວ ອັນເປັນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຕໍ່ ນັກທ່ອງທ່ຽວ ເຊິ່ງມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງມາດຕະຖານດ້ານຄວາມ ປອດໄພ ແລະ ລະບົບການເບິ່ງແຍງຈັດການຂອງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນ ວຽກງານການທ່ອງທ່ຽວພະຈິນໄພ ໃນນີ້ການກວດກາ ແມ່ນໄດ້ ປະຕິບັດເປັນປະຈຳ ເຊິ່ງໄດ້ແຍກການກວດກາອອກໄປເປັນແຕ່ລະ ພາກສ່ວນຄື: ພາກສ່ວນທີ່ໜຶ່ງແມ່ນການກວດກາດ້ານບັນຊີລາຍຮັບ- ລາຍຈ່າຍ, ພາກສ່ວນທີສອງແມ່ນການກວດກາປະຈຳວັນກ່ຽວກັບ

ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການຂີ່ສະລິງຕ່າງໆ ນ້ອດຍຶດແຕ່ລະຈຸດ, ສາຍສະ ລິງ ແລະ ຖານພັກເທິງຕົ້ນໄມ້ ເພື່ອນຳໄປປະເມີນຜົນວ່າສິ່ງໃດຢູ່ໃນ ສະພາບໃດ ສິ່ງໃດທີ່ຄວນປັບປຸງ ຫຼື ສ້ອມແປງຄືນ.

ການສ້າງຕັ້ງກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວແມ່ນບໍ່ມີຜົນ ກະທົບຕໍ່ທຳມະຊາດຫຼາຍປານໃດ ເພາະໄດ້ມີເອກະສານກ່ຽວກັບການ ອະນຸຍາດ ແມ່ນຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າຂອງທຸລະກິດຕັດຕົ້ນໄມ້ຊະຊາຍ ໃຫ້ ຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມບໍລິເວນດັ່ງກ່າວໃຫ້ຢູ່ຄົງເດີມ ມີແຕ່ໃຊ້ສາຍ ສະລິງຈ່ອງໃສ່ຕົ້ນໄມ້ ຫຼື ໜ້າຜາ ໂດຍທີ່ບໍ່ມີການຄຸດຄິດອອກຢ່າງ ຊະຊາຍ (ສອນທະວີ ພົມມະໄກສອນ ວິຊາການຈາກຫ້ອງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດ ລ້ອມເມືອງວັງວຽງ, ໜ່ວຍງານຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສຳພາດວັນທີ 17/05/2018).

3.2 ແນວທາງການຈັດການກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວຂີ່ສະລິງ ເມືອງວັງວຽງ ແຂວງວຽງຈັນ.

ແນວທາງການຈັດການຂອງຜູ້ປະກອບການ

- ຈັດກອງປະຊຸມພະນັກງານທັງໝົດຂອງໜ່ວຍບໍລິການສະ ລິງໃນທຸກໆເດືອນ ເພື່ອຕຳນິສິ່ງຂ່າວຈຸດດີ-ຈຸດອ່ອນ ແລະ ສິ່ງທີ່ ຄວນປັບປຸງແກ້ໄຂ ເພື່ອພັດທະນາໃຫ້ພະນັກງານມີຄວາມຊຳນານຂຶ້ນ ເລື້ອຍໆ ນອກຈາກນັ້ນກໍ່ເພື່ອຮັບຟັງການລາຍງານຂອງພະນັກງານ ກ່ຽວກັບຈຸດທີ່ຕ້ອງຄວນໄດ້ປັບປຸງຕ່າງໆ.

- ຝຶກຝົນພະນັກງານໃຫ້ມີຄວາມຊຳນານໃນທຸກດ້ານ ໃນການໃຫ້ບໍລິການສະລິງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການບໍລິການມີຄຸນະພາບດີ ຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ການສ້ອມແປງສະລິງ ແລະ ສິ່ງໄປຝຶກອົບຮົມການ ປະຖົມພະຍາບານຂັ້ນຕົ້ນ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ຈັກການປົວປົວ ຫຼື ເຄື່ອນຍ້າຍ ແຂກເວລາໃຫ້ຖືກວິທີກໍລະນີທີ່ແຂກເກີດອຸບັດຕິເຫດ.

- ມີການກວດເຊັກອຸປະກອນຢ່າງເປັນປະຈຳ ເພື່ອ ຮັບປະກັນດ້ານຄວາມປອດໄພໃນການບໍລິການ ພ້ອມດຽວກັນກໍ່ ກວດສອບມາດຖານຂອງໂຄງສ້າງໃນແຕ່ລະຈຸດຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອຮັບປະກັນໃນການຮັບນັກທ່ອງທ່ຽວການບໍລິການນັກທ່ອງທ່ຽວ.

- ເປັນເຈົ້າການໃນການອະນຸຮັກສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ລະດົມ ໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ອາໄສດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຂອບເຂດດັ່ງກ່າວຮັກສາ ສະພາບແວດລ້ອມຮ່ວມກັນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ມີການປູກຕົ້ນໄມ້ເພີ່ມເຕີມຕາມຂອບເຂດຮັບຜິດຊອບຂອງ ຕົນເອງ.

- ປະຊາສຳພັນກ່ຽວກັບກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງ ຕາມສື່ອອນລາຍ ຕ່າງໆໃຫ້ຫຼາກຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ເພື່ອເຂົ້າເຖິງກຸ່ມເປົ້າໝາຍທີ່ຫຼາກ ຫຼາຍ.

- ຍົກລະດັບໃນການບໍລິການ ໃຫ້ນັບມື້ນັບດີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ເພື່ອດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ ພວກເຮົາມີການກຳນົດການບໍລິການລູກຄ້າຄື: ນັກທ່ອງທ່ຽວ 3 ທ່ານ ຕໍ່ພະນັກງານ 2 ທ່ານ ແລະ ຜ່ານມາພວກເຮົາເຫັນວ່າລູກຄ້າມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ພໍໃຈກັບການບໍລິການຂອງພວກເຮົາ ໃນນີ້ແມ່ນລູກຄ້າຄົນເກົາຫຼີໃຕ້ ມາໃຊ້ບໍລິການກິດຈະກຳຂອງພວກເຮົາເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ສະນັ້ນກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງຈຶ່ງເປັນກິດຈະກຳຫຼັກຂອງລາຍຮັບຂອງພວກເຮົາ (ລ່ອງ ຫຼວງຜ່ານ ຜູ້ຈັດການບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວວັນເດີຟຸນ (ໜ່ວຍບໍລິການວັນເດີຟຸນຊັບລາຍ) ສຳພາດວັນທີ 22/05/2018).

ແນວທາງຂອງພາກລັດໃນການຄຸ້ມຄອງຜູ້ປະກອບການກິດຈະກຳທ່ອງທ່ຽວພະຈິນໄພ ຕໍ່ກັບການຈັດກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງ

- ຕ້ອງໄດ້ເຊີນຜູ້ປະກອບການສະລິງທັງໝົດມາສຶກສາອົບຮົມແນະນຳໃຫ້ຮັບຮູ້ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເອົາໃຈໃສ່ໃນການຕິດຕາມຄຸ້ມຄອງ.

- ການປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆໃຫ້ແກ່ລັດ, ໃຫ້ແກ່ບ້ານທີ່ທຸລະກິດຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອໃຫ້ທາງບ້ານມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງປົກປັກຮັກສາຊ່ວຍ.

- ຕ້ອງມີບໍລິສັດປະກັນໄພຄ້ຳປະກັນໃນກໍລະນີເກີດອຸປະຕິເຫດ.

- ສະລິງຕ້ອງມີລະດັບຄວາມສູງ, ຄວາມຍາວ, ຂະໜາດຂອງຕົ້ນໄມ້ ຕ່ຳສຸດ-ສູງສຸດ ທີ່ແນ່ນອນກຳນົດໄວ້ເປັນເອ ກະພາບ.

- ອຸປະກອນຮັກສາຄວາມປອດໄພທີ່ຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳຕ້ອງຄົບຖ້ວນ.

- ມີການກຳນົດອາຍຸແຂກທີ່ມາໃຊ້ບໍລິການຕ່ຳສຸດ-ສູງສຸດ ແລະ ຕ້ອງມີບ່ອນສອບຖາມເອົາຂໍ້ມູນຕ່າງໆກ່ຽວກັບພະຍາດຂອງແຂກ.

- ພະນັກງານນຳທ່ຽວຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ, ມີປະຫວັດບ້ານຢູ່ອັນຈະແຈ້ງ ເພື່ອສະດວກໃນການຕິດຕາມ.

- ລາຄາຕ້ອງຈະແຈ້ງ ແລະ ຕິດໂຊໃສ່ກະດານໃຫ້ແຂກເຫັນ ແຕ່ລະຈຸດຕ້ອງມີລາຄາເອກະພາບບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດລື່ນກັນຫຼາຍຈົນເກີນໄປ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ພາກລັດຂອງພວກເຮົາໃນແຕ່ລະຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ກວດກາຕິດຕາມເຖິງສິດ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ວ່າກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວເຫຼົ່ານັ້ນສາມາດຄຸ້ມຄອງຖືກຕ້ອງຕາມນິຕິກຳ, ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງບ້ານເມືອງ ແລ້ວ ຫຼື ບໍ່ ແລະ ສາມາດຄຸ້ມຄອງບັນດານັກທຸລະກິດກໍ່ຄືຜູ້ປະກອບການໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ-ລັດ ກໍ່ຄືລະບຽບກົດໝາຍ. ຖ້າພາກລັດເຮົາຄຸ້ມຄອງໄດ້ຈຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃນເມືອງວັງວຽງມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີ

ຄວາມຍືນຍົງຍາວນານ (ເພັດສະໄໝ ແກ້ວກະເສີມສຸກ ຫົວໜ້າກອງຕຳຫຼວດທ່ອງທ່ຽວແຂວງວຽງຈັນປະຈຳເມືອງວັງວຽງ ສຳພາດຄັ້ງວັນທີ 16/05/2018).

ພາກລັດ ຫຼື ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄວນມີການດຳເນີນການສຶກສາ ແລະ ພິຈາລະນາອອກກົດໝາຍ ຫຼື ລະບຽບການຕ່າງໆ ໃຫ້ຄວບຄຸມບັນດາກິດຈະກຳສ່ຽງໄພໃຫ້ໄວທີ່ສຸດ ເນື່ອງຈາກໃນປະຈຸບັນນີ້ມີກິດຈະກຳທ່ອງທ່ຽວແບບພະຈິນໄພເກີດຂຶ້ນຫຼາຍກິດຈະກຳ ໂດຍສະເພາະແມ່ນກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງ, ປີນຜາ, ຂີ່ບາລຸນ ແລະ ຂີ່ພາລາມເຕີ ທີ່ເລີ່ມໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມນັບມື້ນັບຫຼາຍຂຶ້ນ. ນອກນັ້ນກໍ່ຄວນມີລະບຽບໃນການຕິດຕາມກວດກາຄື:

1) ການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ສ້ອມແປງສະລິງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຫ້ອງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງເມືອງເສຍກ່ອນຈຶ່ງສາມາດລົງມືກໍ່ສ້າງໄດ້, ການຕິດຕັ້ງ ຫຼື ສ້ອມແປງໃນທຸກໆຄັ້ງ ຕ້ອງໄດ້ມີວິຊາການຈາກຫ້ອງການ ຍທຂ ເມືອງລົງຕິດຕາມນຳທຸກໆຄັ້ງ.

2) ຕ້ອງໃຫ້ພະນັກງານລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລົງກວດກາຕິດຕາມນຳຜູ້ປະກອບການຢ່າງໜ້ອຍສອງເດືອນ/ຄັ້ງ ແລະ ມີການລົງກວດສອບອຸປະກອນຕ່າງໆຮ່ວມກັນຂອງຄະນະກຳມະການຂັ້ນເມືອງເປັນປະຈຳທຸກປີ.

3) ກຳນົດໃຫ້ມີມາດຕະການຈັດລະບົບຄວາມປອດໄພເພື່ອຮອງຮັບແຂກ ເປັນຕົ້ນແມ່ນໃຫ້ມີປ້າຍຫ້າມ-ປ້າຍບອກວິທີໃຊ້, ຂໍ້ແນະນຳຕ່າງໆ, ມີເຄື່ອງໝາຍເຕືອນ, ມີປ້າຍລະບຸຈຳນວນຄົນທີ່ສາມາດຂີ່ສະລິງໄດ້ໃນແຕ່ລະຄັ້ງ. ນອກຈາກນີ້ ຕ້ອງຈັດໃຫ້ມີລະບົບປ້ອງກັນໄພສຸກເສີນ ໄດ້ແກ່ລະບົບສັນຍານແຈ້ງເຫດອັດຕະໂນມັດທີ່ສາມາດສົ່ງສຽງ ຫຼື ສັນຍານ ເມື່ອເກີດເຫດຜິດປົກກະຕິໃຫ້ຜູ້ຄວບຄຸມຮັບຮູ້ ແລະ ຕ້ອງມີອຸປະກອນຊ່ວຍເຫຼືອຄົນຈາກທີ່ສູງ.

4. ວິພາກຜົນ

ກ່ອນການສ້າງຕັ້ງກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງ ຜູ້ປະກອບການໄດ້ມີການວາງແຜນເປັນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ ເລີ່ມຈາກການເບິ່ງທ່າແຮງຕະຫຼາດນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວພະຈິນໄພ, ແລ້ວລົງສຳຫຼວດຊອກຫາພື້ນທີ່ທີ່ເໝາະສົມ ຖ້າຫາກເປັນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີນັກທ່ອງທ່ຽວໄປທ່ຽວຫຼາຍຍິ່ງເປັນການດີ, ເມື່ອສ້າງຕັ້ງກິດຈະກຳສະລິງສຳເລັດແລ້ວ ກໍ່ຝຶກຊ່ອມພະນັກງານນຳທ່ຽວໃຫ້ມີຄວາມຊຳນານໃນການນຳທ່ຽວສະລິງ ພ້ອມທັງບໍລິການໄປໃນໂຕ. ໃນການວາງແຜນຜູ້ປະກອບການທຸກຄົນແມ່ນບໍ່ມີປະສົບການໃນກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວນີ້ ເຮັດໄປຕາມຄວາມຮັບຮູ້ຂອງຕົນເອງ ເຮັດໃຫ້ພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກລຳບາກໃນເບື້ອງຕົ້ນ ແຕ່ເມື່ອເຮັດດົນໄປກໍ່ເຮັດໃຫ້ເລີ່ມມີຄວາມຊຳນານຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ. ເຖິງຈັ່ງໃດກໍ່ຕາມໃນການດຳເນີນກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວ ເພື່ອໃຫ້ເກີດປະສິດທິພາບຂອງການ

ບໍລິຫານ ແລະ ເປັນໄປຕາມຫຼັກວິທະຍາສາດ ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງມີ ການວາງແຜນ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບແນວຄວາມຄິດຂອງ Schermahorn (2003: 7) ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: ການຈັດການຄືຂະບວນ ການເຮັດວຽກທີ່ປະ ກອບດ້ວຍການວາງແຜນ, ການຈັດບຸກຄະລາ ກອນ, ການນຳໃຊ້ ແລະ ການຄວບຄຸມຊັບ ພະຍາກອນທີ່ອີງກອນມີ ຢູ່ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍເພື່ອໃຫ້ການ ປະຕິບັດວຽກງານບັນລຸຕາມເປົ້າໝາຍທີ່ວາງໄວ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ.

ໜ່ວຍບໍລິການສະລິງໂດຍພື້ນຖານຈະປະກອບມີ 4 ໜ່ວຍ ງານຫຼັກຄື: ໜ່ວຍງານບໍລິຫານ-ການເງິນ, ໜ່ວຍງານຮັບຕ້ອນ, ໜ່ວຍງານນຳພາຂີ່ສະລິງ ແລະ ໜ່ວຍງານອະນາໄມ ເຊິ່ງມີເຈົ້າຂອງ ໜ່ວຍບໍລິການສະລິງເປັນຜູ້ຊີ້ນຳສູງສຸດ, ໃນແຕ່ລະໜ່ວຍງານແມ່ນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງໃຜລາວ ແຕ່ມີການພົວພັນກັນຢູ່ຕະຫຼອດ ເວລາ. ຜູ້ປະກອບການໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງໃນການຈັດອົງ ກອນ ເພື່ອທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ທຸລະກິດບັນລຸຜົນສຳເລັດຕາມເປົ້າໝາຍທີ່ ໄດ້ຕັ້ງໄວ້ ເຊິ່ງເຫັນວ່າມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບແນວຄວາມຄິດຂອງ ສົມຄິດ ບາງໂມ (2548:62-63) ໄດ້ກ່າວເຖິງການຈັດການກິດຈະ ການຕ່າງໆຈຳເປັນຕ້ອງມີຊັບພະຍາກອນອັນເປັນພື້ນຖານທາງການ ຈັດການ ໂດຍທົ່ວໄປຖືວ່າຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນປັດໄຈສຳຄັນຂອງ ການຈັດການມີຢູ່ 4 ປະການ ເຊິ່ງຈັດຢູ່ໃນນາມຂອງ 4M ໄດ້ ແກ່: ຄົນ (Man) ເປັນຜູ້ປະຕິບັດກິດຈະກຳນັ້ນໆ, ເງິນ (Money) ໃຊ້ສຳ ລັບເປັນຄ່າຈ້າງ ຫຼື ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນງານ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຫຼື ວັດຖຸອຸປະກອນ (Materials) ໝາຍເຖິງອຸປະກອນເຄື່ອງໃຊ້ເຄື່ອງມື ຕ່າງໆລວມທັງອາຄານສະຖານທີ່ດ້ວຍ, ການຈັດການ (Manage- ment) ໝາຍເຖິງຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການຈັດການ ປັດໄຈໃນການບໍລິ ຫານທັງ 4 ປະການນີ້ເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບການຈັດການ ເພາະປະ ສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງການຈັດການຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມ ສົມບູນ ແລະ ຄຸນະພາບຂອງປັດໄຈດັ່ງກ່າວນີ້.

ໃນການຈັດກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງແມ່ນມີຂັ້ນຕອນນັບແຕ່ການ ໃຫ້ຂໍ້ມູນແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວຢູ່ຈຸດບໍລິການຂາຍປີ້ ແລ້ວນຳພານັກ ທ່ອງທ່ຽວໄປຍັງຈຸດຂີ່ສະລິງ ກ່ອນຂຶ້ນຂີ່ສະລິງຕ້ອງໄດ້ໃສ່ຊຸດ ອຸປະກອນຮັກສາຄວາມປອດໄພຄົບຊຸດ ພ້ອມທັງກວດເຊັກ ອຸປະກອນໄປໃນຕົວ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ທົດລອງຂີ່ສະລິງຢູ່ພາກພື້ນດິນ ເຊິ່ງຈະມີພະນັກງານນຳທ່ຽວເປັນຜູ້ອະທິບາຍວິທີການ, ສິ່ງທີ່ຄວນ ເຮັດ, ສິ່ງທີ່ບໍ່ຄວນເຮັດ, ຄວນລະມັດລະວັງ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມຕ່າງໆ. ໃນ ການຂີ່ສະລິງກໍ່ຈະມີພະນັກງານນຳທ່ຽວເປັນຜູ້ນຳພາໃນການຂີ່ ພະນັກງານນຳທ່ຽວ 2 ທ່ານ ຮັບຜິດຊອບແຂກ 3 ທ່ານ ພະນັກງານນຳທ່ຽວຈະເປັນຜູ້ນຳພາແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນຈົນສິ້ນສຸດກິດຈະ

ກຳ. ຜູ້ປະກອບການໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການບໍລິການ ເພື່ອອຳນວຍ ຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ແຂກຜູ້ທີ່ມາໃຊ້ບໍລິການ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການ ໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການແນະນຳລາຍລະອຽດການທ່ອງທ່ຽວຕ່າງໆ, ມີລົດຮັບ-ສົ່ງຈາກທີ່ພັກຫາຈຸດບໍລິການ, ມີພະນັກງານທຳທ່ຽວຄອຍ ແນະນຳ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ, ໃນສະຖານທີ່ຈຸດ ບໍລິການກໍ່ມີສະຖານທີ່ພັກເຊົາທີ່ກວ້າງຂວາງ ເຊິ່ງມີການບໍລິການ ອາຫານ-ເຄື່ອງດື່ມໄວ້ບໍລິການນັກທ່ອງທ່ຽວ, ມີຫ້ອງນ້ຳທີ່ສະອາດ ແລະ ມີບ່ອນເກັບມ້ຽນເຄື່ອງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນໃນການຂີ່ສະລິງໄວ້ໃຫ້ແຂກ ຈາກການບໍລິການເຊິ່ງເຫັນວ່າມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບແນວຄວາມຄິດ ຂອງ ບຸນເລີດ ຈິດຕັ້ງວັດທະນາ (2542:108-109) ທຸລະກິດທ່ອງ ທ່ຽວຫມາຍເຖິງ ການດຳເນີນທຸລະກິດໃຫ້ບໍລິການທ່ອງທ່ຽວແກ່ ນັກທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກທ່ອງ ທ່ຽວ ເຮັດໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວເກີດຄວາມພໍໃຈ ໂດຍຫວັງຈະໄດ້ຮັບ ຜົນກຳໄລຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດເປັນສິ່ງຕອບແທນ ເຊິ່ງການບໍລິ ການທ່ອງທ່ຽວນັ້ນໝາຍເຖິງການບໍລິການສະຖານທີ່ຮອງຮັບ ເພື່ອ ໃຫ້ຄວາມສະດວກສະບາຍ ແລະ ບັນເທີງແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ ຖືເປັນ ອຸທານການທ່ອງທ່ຽວ (Tourism Supply) ເຊິ່ງໃນບາງໂອກາດກໍ່ ເປັນຕົວດຶງດູດຈິດໃຈໃຫ້ເກີດການທ່ອງທ່ຽວ.

ຜູ້ປະກອບການໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການຈັດການລະບົບຄວາມ ປອດໄພເປັນພິເສດ ເພື່ອຮັບປະກັນໃນການບໍລິການແກ່ນັກທ່ອງ ທ່ຽວ, ມີການກວດເຊັກຈຸດຍຶດຕ່າງໆ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃນການຂີ່ ສະລິງ ຖານພັກເທິງຕົ້ນໄມ້ ສາຍສະລິງຢ່າງເປັນປະຈຳ ຖ້າຫາກເຫັນ ວ່າມີການຫຼຸຍຫຼ່ຽມແມ່ນຈະປ່ຽນອອກທັນທີ. ໃນການຫຼິ້ນກິດຈະກຳ ໃນທຸກໆຄັ້ງກໍ່ຈະມີພະນັກງານນຳທ່ຽວນຳພາທຸກໆຄັ້ງ ນັບແຕ່ເລີ່ມ ຕົ້ນຈົນສິ້ນສຸດກິດຈະກຳ, ຖ້າຫາກໃນກໍລະນີເກີດອຸບັດຕິເຫດເລັກ ຫນ້ອຍໄກ້ທຳທ່ຽວກໍ່ຈະເປັນຜູ້ປິ່ນປົວໃຫ້ແຂກ ໂດຍມີເຄື່ອງປະຖົມ ພະຍາບານຂັ້ນຕົ້ນປະຈຳໄວ້ໃນຈຸດບໍລິການ ແຕ່ຖ້າຫາກເປັນກໍລະນີ ຮ້າຍແຮງແມ່ນຈະໄດ້ເອົາລົດນຳສົ່ງໂຮງໝໍເມືອງຢ່າງທັນການ. ເຊິ່ງມີ ຄວາມສອດຄ່ອງກັບ ບໍລິສັດຄຳແພລນນິ່ງແອນດີເວີລອບເມັນຈຳກັດ (ມະຫາຊົນ) (2546: 3-11) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງການທ່ອງທ່ຽວ ພະຈິນໄພ (Adventure Tourism) ວ່າຄວາມໝາຍຫຼາກຫຼາຍ ແຕກຕ່າງກັນໄປ ໂດຍສາມາດໃຫ້ຄຳຈຳກັດຄວາມໄດ້ວ່າ ເປັນການ ທ່ອງທ່ຽວທີ່ຕົ້ນແຕ້ນ ແລະ ຫ້າຫາຍ ໂດຍການຄວບຄຸມຄວາມສ່ຽງ ໄພ ເຊິ່ງສ່ວນຫຼາຍມັກຈັດໃນພື້ນທີ່ທີ່ຫ່າງໄກ ເປັນກິດຈະກຳທີ່ເຮັດ ໃຫ້ນັກເດີນທາງໄດ້ຟື້ນຟູຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດວິນຍານ ທັງນີ້ຕ້ອງມີ ການຈັດການໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສຸຂະພາບ ຄວາມປອດໄພໃນຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງຜູ້ຮ່ວມກິດຈະກຳ.

ທາງດ້ານການຄວບຄຸມກວດກາປະເມີນຜົນ ຜູ້ປະກອບການ

ໄດ້ມີການຄວບຄຸມທາງດ້ານຄວາມປອດໄພຂອງອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃນການຂີ່ສະລິງຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນແມ່ນຊຸດຂີ່ສະລິງ, ຖານພັກເທິງຕົ້ນໄມ້, ຈຸດຍຶດຕ່າງໆ ແລະ ສາຍສະລິງ ໄດ້ມີການກວດກາຢູ່ເປັນປະຈຳ ໂດຍມີການປະເມີນຜົນວ່າໂຕໃດຄວນທີ່ຕ້ອງປ່ຽນອອກ ແລະ ໂຕໃດທີ່ຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງຄືນ. ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງມີການຄວບຄຸມທາງດ້ານບັນຊີລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ, ດ້ານລາຄາຂອງການບໍລິການ, ດ້ານຄວາມປອດໄພໃນການບໍລິການ ແລະ ການຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍມີການປະເມີນຜົນເປັນໄລຍະ. ແນວທາງການຈັດການຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດແມ່ນຜູ້ປະກອບການໄດ້ເນັ້ນໃສ່ດ້ານຄວາມປອດໄພເປັນຫຼັກການສ້າງຕັ້ງສະລິງ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ຕ່າງໆ ຕ້ອງໄດ້ມາດຕະຖານເລື່ອງຄວາມປອດໄພທີ່ສາກົນຍອມຮັບ, ຕໍ່ມາແມ່ນດ້ານບຸກຄະລາກອນແມ່ນນຳໃຊ້ຄົນໃນທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ມີການຝຶກທັກສະໃນການນຳທ່ຽວສະລິງຢູ່ເປັນປະຈຳ ພ້ອມທັງຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າຝຶກອົບຮົມການປະຖົມພະຍາບານຂັ້ນຕົ້ນ, ການປະຊາສຳພັນກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວຕາມສື່ອອນລາຍຕ້ອງໃຫ້ຫຼາກຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ແລະ ທັງເປັນເຈົ້າການໃນການອະນຸຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ. ເຊິ່ງມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບ ໂຍທິນ ຈັນທະວີ (2548) ການທ່ອງທ່ຽວເປັນກິດຈະກຳທາງເສດຖະກິດ, ເປັນເຄື່ອງມືທີ່ອ່ານວຍໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງພື້ນທີ່ໄດ້ຢ່າງດີ, ຖ້າຫາກວ່າການທ່ອງທ່ຽວຫາກມີການຈັດການ ແລະ ບໍລິຫານທີ່ດີ ກໍ່ຈະສາມາດໃຊ້ພື້ນທີ່ທີ່ເປັນຊັບພະຍາກອນນັ້ນໄດ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນເຊື່ອມໂຊມລົງ, ການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງມີການວາງແຜນນະໂຍບາຍທີ່ຊັດເຈນ, ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ເຫດຜົນຂອງຄືນໃນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອໃຫ້ມີການສົ່ງເສີມກ້າວຂຶ້ນສູ່ລະດັບປະເທດ, ນະໂຍບາຍຄວນຈະເຈາະຈົງລົງໃນແຕ່ລະດ້ານ ໂດຍພິຈາລະນາປັດໄຈທີ່ສຳຄັນພື້ນຖານຂອງຊຸມຊົນ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້ກໍ່ຄວນໃຫ້ມີການແຂ່ງຂັນເພື່ອເພີ່ມຈຸດຂາຍໃນຕະຫຼາດ, ການສ້າງແນວທາງການຈັດການສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແບບຍືນຍົງຕະຫຼອດໄປ ແລະ ຕ້ອງບໍ່ກົດກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນໃນພື້ນທີ່.

5. ສະຫຼຸບ

ການວາງແຜນກ່ອນການສ້າງຕັ້ງສະລິງຂອງຜູ້ປະກອບການເບື້ອງຕົ້ນແມ່ນການສຳຫຼວດວ່ານັກທ່ອງທ່ຽວດ້ານກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວນີ້ຢູ່ຕ່າງປະເທດມີໜ້ອຍຫຼາຍປານໃດ ແລະ ເບິ່ງຄ່ານິຍົມໃນປະຈຸບັນ ແລະ ໃນອະນາຄົດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ບໍ່, ຫຼັງຈາກນັ້ນແມ່ນການລົງສຳຫຼວດເບິ່ງພື້ນທີ່ທີ່ເໝາະສົມ ຈຸດທີ່ມີວິວທິວທັດທຳມະຊາດທີ່ສວຍສົດງົດງາມເໝາະແກ່ການສ້າງຕັ້ງສະລິງ ແລະ ຖ້າເປັນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຊື່ສຽງ ມີນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າໄປທ່ຽວຊົມ

ຫຼາຍໃນແຕ່ລະມື້ຍິ່ງເປັນການດີ, ຫຼັງຈາກຮູ້ຈັກພື້ນທີ່ແລ້ວ ຄ່ອຍລົງໄປສຳຫຼວດສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວນັ້ນ ວ່າຈະສາມາດສ້າງຕັ້ງສະລິງໄດ້ບໍ່ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ແລ້ວກໍ່ລົງມືກໍ່ສ້າງ ເມື່ອສ້າງຕັ້ງກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງສຳເລັດແລ້ວກໍ່ຝຶກຊ້ອມເອົາພະນັກງານນຳພາຂີ່ສະລິງໃຫ້ມີຄວາມຊຳນານໃນການນຳພາຂີ່ສະລິງ, ການຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ການກວດເຊັກອຸປະກອນຕ່າງໆ ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນກໍ່ເຮັດການໂຄສະນາຕາມສື່ຕ່າງໆໄປຄຽງຄູ່ກັນ. ໃນການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ເຫັນວ່າຜູ້ປະກອບການແມ່ນບໍ່ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການໃນດ້ານກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວນີ້ມາກ່ອນ ມີແຕ່ເຮັດໄປຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົນເອງ ເຊິ່ງມີບາງອັນທີ່ແທດເໝາະ ແລະ ບາງອັນກໍ່ຍິ່ງບໍ່ແທດເໝາະ ແຕ່ກໍ່ຖືເອົາການຮຽນຮູ້ໄປໃນໂຕເຮັດໄປພ້ອມປັບປຸງໄປພ້ອມ ເລີ່ມຈາກທີ່ບໍ່ມີປະສົບການເລີຍ ກໍ່ເລີ່ມມີປະສົບການຫຼາຍຂຶ້ນໃນປະຈຸບັນນີ້.

ການຈັດອົງກອນຂອງໜ່ວຍບໍລິການສະລິງ ເຫັນວ່າມີຢູ່ 4 ໜ່ວຍງານຫຼັກ ແລະ ການເຮັດວຽກກໍ່ພົວພັນກັນຢູ່ຕະຫຼອດຄື: ໜ່ວຍງານບໍລິຫານ-ການເງິນ, ໜ່ວຍງານຮັບຕ້ອນ, ໜ່ວຍງານນຳພາຂີ່ສະລິງ ແລະ ໜ່ວຍງານອະນາໄມ ທັງ 4 ໜ່ວຍງານນີ້ແມ່ນເຈົ້າຂອງໜ່ວຍບໍລິການສະລິງເປັນຫົວໜ້າ ພ້ອມທັງເປັນຜູ້ຊີ້ນຳຫຼັກ, ຮອງລົງມາແມ່ນຮອງຜູ້ທີໜຶ່ງ. ການບໍລິຫານຈັດການແມ່ນເຮັດແບບຄອບຄົວຕາມຄວາມຮັບຮູ້ຂອງຕົນເອງ ເຮັດໄປພ້ອມຮຽນຮູ້ໄປພ້ອມເພາະເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ ຫຼື ພະນັກງານບໍລິຫານ ແມ່ນຈົບສາຍພາສາອັງກິດມາເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ເລີຍຂາດຄວາມຮູ້ດ້ານການບໍລິຫານຈັດການທີ່ເປັນລະບົບ.

ການຈັດກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງແມ່ນສາມາດເຊື່ອມຈອດກັບກິດຈະກຳອື່ນໄດ້ ໂດຍມີການລວມຢູ່ໃນໂປຼແກຣມທ່ອງທ່ຽວອັນດຽວກັນ ຫຼື ແຍກຈາກໂປຣແກຣມກໍ່ໄດ້ ໃນການຈັດກິດຈະກຳຂີ່ສະລິງແມ່ນເລີ່ມຈາກການໃຫ້ຂໍ້ມູນແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈຢູ່ໃນຈຸດບໍລິການຂາຍປີ້ ຫຼັງຈາກນັ້ນແມ່ນນຳ ພາແຂກໄປຍັງຈຸດບໍລິການສະລິງເພື່ອນຳພາຂີ່ສະລິງ ກ່ອນຂຶ້ນຂີ່ສະລິງນັກທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງໄດ້ລົງທະບຽນ ແລ້ວໃສ່ຊຸດຂີ່ສະລິງທີ່ມີອຸປະກອນປ້ອງກັນຄົບຊຸດ ເມື່ອໃສ່ຊຸດພ້ອມທັງກວດເຊັກເບິ່ງອຸປະກອນປ້ອງກັນຄົບຊຸດແລ້ວ ກໍ່ໄປຍັງຈຸດທົດລອງຂີ່ສະລິງຢູ່ພາກພື້ນດິນເພື່ອທົດລອງຂີ່ ແລະ ຮັບຄຳແນະນຳຕ່າງໆຈາກພະນັກງານນຳທ່ຽວ ເມື່ອມີຄວາມພ້ອມແລ້ວກໍ່ຂຶ້ນຂີ່ສະລິງຕົວຈິງ ເຊິ່ງໃນການຂີ່ແມ່ນມີພະນັກງານນຳທ່ຽວນຳພາແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນຈົນສິ້ນສຸດກິດຈະກຳ. ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃນການຂີ່ສະລິງ, ສິ່ງອ່ານວຍຄວາມສະດວກ, ຂັ້ນຕອນກະກຽມກ່ອນການຂີ່ຈົນເຖິງການນຳພາຂີ່ສະລິງຈົນສິ້ນສຸດກິດຈະກຳ ເຫັນວ່າເປັນໄປຕາມມາດຕະຖານຂອງສາກົນທີ່ນຳໃຊ້ຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້ ແຕ່ສິ່ງທີ່

ຍັງເປັນຈຸດອ່ອນແມ່ນຂາດວິຊາການຜູ້ມີຄວາມຮູ້ດ້ານການປະເມີນການຫຼຸດຊັບຂອງການໃຊ້ງານອຸປະກອນຕ່າງໆ, ວິຊາການທີ່ມີຄວາມຮູ້ສະເພາະດ້ານໃນການຈັດການການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການໂຄສະນາຕາມສື່ຕ່າງໆອັນຫຼາກຫຼາຍ ເຮັດໃຫ້ການຈັດການໃນກິດຈະກຳຂໍ້ສະລົງຍັງຕ້ອງໄດ້ມີການພັດທະນາຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ເພື່ອໃຫ້ທຽບທັນກັບສາກົນ.

ການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການໃຫ້ບໍລິການ ເລີ່ມຈາກສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຮອງຮັບໃນພື້ນທີ່ບໍລິການ ແມ່ນມີບ່ອນນັ່ງລຳຖ້າຂໍ້ສະລົງ ຫຼື ບ່ອນນັ່ງພັກຜ່ອນສຳລັບຜູ້ທີ່ຫຼິ້ນກິດຈະກຳສຳເລັດແລ້ວ ເຊິ່ງມີການບໍລິການອາຫານ, ມີຫ້ອງນ້ຳທີ່ສະອາດ ແລະ ມີບ່ອນເກັບມ້ຽນເຄື່ອງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນໃຫ້ກັບແຂກ. ນອກຈາກນັ້ນກໍ່ມີພະນັກງານຮັບຕ້ອນເປັນຜູ້ແນະນຳລາຍລະອຽດຂອງກິດຈະກຳຂໍ້ສະລົງ, ສາທິດວິທີໃນການຂໍ້ສະລົງ ແລະ ນຳພາຂໍ້ສະລົງຈົນສິ້ນສຸດກິດຈະກຳ ແລ້ວກໍ່ມີລົດຮັບ-ສົ່ງເຖິງສະຖານທີ່ພັກແຮມ. ແຕ່ການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນບາງຄັ້ງແມ່ນຍັງຫຼ້າຊ້າ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການໄປຮັບແຂກຕາມສະຖານທີ່ພັກ, ການແນະນຳຂໍ້ມູນຍັງບໍ່ທົ່ວເຖິງແຂກຍ້ອນຈຳນວນພະນັກງານທີ່ເກັ່ງພາສາອັງກິດ ຫຼື ພາສາສາກົນອື່ນໆ ຍັງມີຈຳນວນໜ້ອຍບໍ່ພຽງພໍກັບຈຳນວນແຂກ.

ການຈັດການລະບົບຄວາມປອດໄພ ເຫັນວ່າຜູ້ປະກອບການໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນດ້ານນີ້ເປັນພິເສດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃນການຂໍ້ສະລົງແມ່ນມີພະນັກງານຄອຍກວດສອບຢູ່ຢ່າງເປັນປະຈຳ, ນອກຈາກນັ້ນຖານພັກເທິງດິນໄມ້, ສາຍສະລົງແມ່ນໄດ້ມີການປ່ຽນອອກເມື່ອເຫັນວ່າສາຍມີການຝຸ່ຍອອກເລັກໜ້ອຍ, ໃນສະຖານທີ່ຍັງມີປ້າຍຊີ້ບອກປ້າຍເຕືອນຕ່າງໆໄວ້ແນະນຳແຂກ, ໃນການຫຼິ້ນກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວກໍ່ມີພະນັກງານນຳທ່ຽວເປັນຜູ້ນຳພາຫຼິ້ນກິດຈະກຳໃນທຸກໆຄັ້ງ ແລະ ຖ້າຫາກເກີດອຸບັດຕິເຫດເລັກໜ້ອຍແມ່ນມີເຄື່ອງປະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນໄວ້ປິ່ນປົວແຂກ ຫຼື ຖ້າກໍ່ລະນຶກຮ້າຍແຮງກໍ່ແມ່ນມີລົດຮັບສົ່ງໂຮງໝໍຢ່າງທ່ວງທັນກັບເວລາ.

ການຄວບຄຸມ ແມ່ນໄດ້ຄວບຄຸມທາງດ້ານລາຄາຂອງການບໍລິການສະລົງຂອງແຕ່ລະໜ່ວຍບໍລິການໃຫ້ມີລາ ຄ່າໃກ້ຄຽງກັນ ບໍ່ໃຫ້ແຂ່ງຂັນກັນລົງລາຄາ, ນອກນັ້ນ ຜູ້ປະກອບການຍັງໄດ້ຄວບຄຸມທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນ ຕົ້ນແມ່ນການເກັບມ້ຽນຂີ້ເຫຍື້ອ, ການຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງເປັນເຈົ້າການປຸກລະດົມປະຊາຊົນໃນຂອບເຂດດັ່ງກ່າວໃຫ້ເປັນເຈົ້າການຮ່ວມກັນໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຄວບຄຸມດ້ານຄວາມປອດໄພໃນການໃຫ້ບໍລິການ, ດ້ານອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃນການບໍລິການຕ່າງໆ ແລະ ຄວບຄຸມທາງດ້ານບັນຊີລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ໂດຍມີການກວດກາປະເມີນຜົນເປັນໄລຍະ ເພື່ອຕິດຕາມກວດກາຢ່າງໃກ້ຊິດ.

ໃນການຈັດການກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວຂໍ້ສະລົງ ຜູ້ປະກອບການໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມພະນັກງານທັງໝົດຂອງໜ່ວຍບໍລິການສະລົງໃນທຸກໆເດືອນ ເພື່ອຕຳນິສິ່ງຂ່າວກັນ ແລະ ກັນ ເພື່ອປັບປຸງຈຸດອ່ອນທັງເປັນການຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂຮ່ວມກັນ ພ້ອມທັງເປັນການແລກປ່ຽນບົດຮຽນກັນ ແລະ ກັນຂອງພະນັກງານທັງໝົດ, ມີການຝຶກອົບຮົມຖອດຖອນບົດຮຽນໃຫ້ພະນັກງານປະຈຳ ແລະ ພະນັກງານທີ່ເຂົ້າໃໝ່ ໃຫ້ມີຄວາມສຳນືສຳນານໃນທຸກດ້ານຂອງການບໍລິການ, ການສ້ອມແປງສະລົງ ລວມໄປເຖິງການພະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນ. ນອກຈາກນັ້ນ ຜູ້ປະກອບການກໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ດ້ານຄວາມປອດໄພຂອງອຸປະກອນ ແມ່ນມີການກວດເຊັກຢ່າງເປັນປະຈຳ, ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນກໍ່ຍັງເປັນເຈົ້າການລະດົມໃຫ້ປະຊາຊົນໃນຂອບເຂດດັ່ງກ່າວໃນການອະນຸຮັກສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ທຳມະຊາດ, ມີການປະຊາສຳພັນກ່ຽວກັບກິດຈະກຳຂໍ້ສະລົງຕາມສື່ອອນລາຍຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າເຖິງກຸ່ມລູກຄ້າ ແລະ ຍົກລະດັບໃນການໃຫ້ບໍລິການຂອງຕົນເອງໃຫ້ນັບມື້ນັບດີຂຶ້ນຕາມລຳດັບ.

6. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ພວກເຮົາ (ທີມງານນັກຄົ້ນຄວ້າ) ຂໍປະຕິບັດຕົນວ່າ ຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ມີໃນບົດຄວາມວິຊາການດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງຜົນປະໂຫຍດໃດໆທັງນັ້ນ, ກໍ່ລະນຶກມີການລະເມີດ ໃນຮູບການໃດກໍ່ຕາມ ພວກເຮົາມີຄວາມຍິນດີ ຂໍຮັບຜິດຊອບແຕ່ພຽງຝ່າຍດຽວ.

7. ເອກະສານອ້າງອີງ (Reference)

- ກຸ່ມໜ່ວຍບໍລິການສະລົງເມືອງວັງວຽງ. (2016). ບົດລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການໃຫ້ບໍລິການຂໍ້ສະລົງ. ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ກົມໂຄສະນາການທ່ອງທ່ຽວ. (2013). ປຶ້ມທ່ຽວທ້ວລາວ. ຖະໜົນລ້ານຊ້າງ. ເມືອງຈັນທະບູລີ. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ. ໂທ/ແຟັກ .212248 021 www.tourism Laos.org
- ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ. (2016). ວິໄສທັດ 2030. ຍຸດທະສາດຮອດປີ 2025 ແລະ ແຜນພັດທະນາວຽກງານທ່ອງທ່ຽວຂອງ ສປປ ລາວ ສຳລັບປີ 2016 - 2020.
- ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ. (2016). ແຜນຍຸດທະສາດການທ່ອງທ່ຽວ 2006 - 2020.
- ສະພາແຫ່ງຊາດ. (2013) ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການທ່ອງທ່ຽວ ສະບັບປັບປຸງເລກທີ 32/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24/7/2013.
- ສົມຄິດ ບາງໂມ. (2548). ອົງການ ແລະ ການຈັດການ. (ພິມຄັ້ງທີ 4). ກຸງເທບ: ວັດທະຍະພັດ.

- ສອນທະວີ ພິມມະໄກສອນ, ວິຊາການຈາກຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງວັງວຽງ, ໜ່ວຍງານຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ສຳພາດວັນທີ 17 ພຶດສະພາ 2018.
- ໂຍທິນ ຈັນທະວີ. (2548). ການຈັດການການທ່ອງທ່ຽວທາງນິເວດຂອງຊຸມຊົນເທິງພື້ນທີ່ສູງ: ກໍລະນີສຶກສາໂຄງການສະຖານີສາທິດ ແລະ ຖ່າຍທອດການກະເສດປ່າໄມ້, ສິ່ງແວດລ້ອມ ອັນເນື່ອງມາຈາກພະລາດຊະດຳຣິ. ວິທະຍານິພົນລະດັບປະລິນຍາໂທ. ມະຫາວິທະຍາໄລຊຽງໃໝ່.
- ບຸນຕີ ຈັນທິລາດ, ເຈົ້າຂອງໜ່ວຍບໍລິການກຣຶນວິວຊີບລາຍ. ສຳພາດວັນທີ 11 ພຶດສະພາ 2018.
- ບຸນທັນ ສຸວັນນະວົງ, ເຈົ້າຂອງບໍລິສັດທີຊີເຄອາເມຊິງທົວຈຳກັດ (ໜ່ວຍບໍລິການວັງວຽງພາລາໄດຊີບລາຍ). ສຳພາດວັນທີ 16 ພຶດສະພາ 2018.
- ບຸນເລີດ ຈິດຕັ້ງວິທະນາ. (2542). ການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວແບບຍືນຍົງ. ຊຽງໃໝ່: ຄະນະມະນຸດສາດ. ມະຫາວິທະຍາໄລຊຽງໃໝ່.
- ບໍລິສັດຄໍແຟລນນິ່ງແອນດີເວີລອບເມັນຈຳກັດ (ມະຫາຊົນ). (2546). ການທ່ອງທ່ຽວຊຸມຊົນ. ກຸງເທບມະຫານະຄອນ: ໂອດຽນສະໂຕຣ໌.
- ເພັດສະໄໝ ແກ້ວກະເສີມສຸກ, ຫົວໜ້າກອງຕຳຫຼວດທ່ອງທ່ຽວແຂວງວຽງຈັນປະຈຳເມືອງວັງວຽງ. (2018). ສຳພາດວັນທີ 16 ພຶດສະພາ 2018.
- ລ່ອງ ຫຼວງຜ່ານ, ຜູ້ຈັດການບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວວັນເດິຟຸນ (ໜ່ວຍບໍລິການວັນເດິຟຸນຊີບລາຍ). (2018). ສຳພາດວັນທີ 22 ພຶດສະພາ 2018.
- ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງວັງວຽງ. (2016). ບົດສະຫຼຸບປະຈຳປີ 2016 ເລກທີ 227/ຖວທ.ວວ, ລົງວັນທີ 30 ກັນຍາ 2016.
- ຫ້ອງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນເມືອງວັງວຽງ. (2017). ຂໍ້ມູນສະຖິຕິປະຊາກອນ ແລະ ຈຳນວນບ້ານພາຍໃນເມືອງ. ອົງການທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງຊາດ. (2009). ແຜນແມ່ບົດຄຸ້ມຄອງຕົວເມືອງທ່ອງທ່ຽວ ເມືອງວັງວຽງ 2010-2020.
- ແອ ນະຄອນສີ, ເຈົ້າຂອງບໍລິສັດເອເຄໂຣມຈຳກັດ ແລະ ໜ່ວຍບໍລິການເອເຄໂຣມຊີບລາຍ. (2018). ສຳພາດວັນທີ 23 ພຶດສະພາ 2018.
- ອຳພອນ, ເຈົ້າຂອງໜ່ວຍບໍລິການພອນທົວຊີບລາຍ. (2018). ສຳພາດວັນທີ 23 ພຶດສະພາ 2018.
- Schermahorn Jr. John R. (2003). Core Concepts of Management. Wiley; 1 edition. 103-107